

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Παιδαγωγῶν Β. Βουλγάρων.

Ἀντὶ πάσης ἄλλης κρίσεως διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἀρίστου παιδαγωγικοῦ τοῦ ἰκα-
νωτάτου κ. Βουλγάρου καταλλήλως ἐθεωρήσαμεν τὴν ἀναδημοσίευσιν λαμπροῦ
ἀρθροῦ ἐκ τῆς φιλῆς «Νέας Ἑφημερίδος» προσθέντος μόνον, ὅπως δικαιότατον,
ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν ἀσκηθέντων ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ καὶ μουτικῇ μαθητῶν ἡρίτευσ-
σαν οἱ Δ. Ἡσαΐωφ ἐν τῇ τετραχόρδῳ, Δ. Ρικάκης, Γ. Φραντζίδης, Σ. Πράσιος,
Α. Λεονάρδος, Ε. Φ. Τρίπος, Α. Σιδινης, Δ. Βρατσάνος, ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ καὶ Μ.
Γαλάτης ἐν τῇ φωνητικῇ μουσικῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ καθόλου ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν
ὁ κ. Βουλγάρης δύναται εὐχεμένως νὰ δεῖχται τὰς θερμὰς τῶν γονέων εὐχαριστίας ὡς
καὶ παντὸς φίλου τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προόδου, ὁδὸς δυνάτω ταῦτα ἰδρύματα
οὕτω αὐστηρῶς καὶ ἐπιμελῶς ἐργαζόμενα ἐπιδρῶσιν σπουδαίως ἐπὶ τοῖς μέλλοντος
τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἀρχαιοτάτου καὶ
ἀρίστου ἐπίσης παρθεναιωγικοῦ τῆς κ. Χίλλ.

• Ἐνόμιον πολλῶν ἀκρατῶν ἐγένοντο ἐν τῇ παιδαγωγίᾳ τοῦ κ. Βουλγάρου αἱ
ἐξετάσεις μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τῆς μουτικῆς καὶ τῆς ἀπὸ μνήμης ἀπαγγελίας πολ-
λῶν ποιημάτων λογιῶν καὶ δημοτικῶν ποιητῶν, ὧν τὸ περιεχόμενον ἦσαν θεοί, πα-
τρίς, ἐλευθερία, ἔργα, ἀγάπη, ἠθικὴ καὶ θύμια, σωφροσύνη, ἐνδοξία πο-
λεμικὰ γεγονότα ἀνδρῶν ἡρώων, τιμὴ καὶ ἀγάπη γονέων, προσέτι δὲ καὶ κοσμοπο-
λίτης φιλοανθρωπία. Εἶναι δὲ λίαν εὐχάριστον, τῇ ἀληθείᾳ, ὅτι καὶ παρ' ἡμῶν ἡρ-
ξάντο νὰ εἰσάγονται ἐν τοῖς παιδευτηρίοις ταῦτα μαθήματα. Τίς δὲν γινώσκει,
ὅτι τὰ πρῶτα καὶ κυριώτατα μαθήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήνιν ἦσαν ἡ μου-
σική, ἡ ἀπαγγελία ποιημάτων καὶ ἡ γυμναστική; Τὰ μαθήματα ταῦτα ἦσαν ἱκανὰ
νὰ καθιστῶσι τοὺς νέους καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, ὅπερ εἶνε ὁ κυριώτατος σκο-
πὸς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἀσκητὸς τὴν ἀρετὴν. Ὅτι δὲ τοῦτο εἶνε
ἀληθὲς διδάσκει ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη, ὅτι ἡ καλλιθετικὴ μόρφωσις τῆς νεότη-
τος εἶνε ὁ προδρόμος τῆς ἡθικῆς ἐλευθερίας τῆς βουλῆσεως, ὁδὸς δὲ δυνάμει νὰ
ἐκτιμᾷ τὸ ὅρασιον τῶν ὁρατῶν τεχνῶν καὶ τῆς φύσεως, εὐκολώ-
τατα θὰ ἐκτιμᾷ καὶ θὰ ἀγαπήσῃ καὶ τὴν ἡθικὴν ὁριωτότητα, τὸ δυνάμι ὄν
τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ἐάν ἡ λάμψις τῶν ἀστέρων, οἱ ἀέκαστοι, τοῦ ἡλίου τὸ φῶς,
τὸ κοῖλον τοῦ κυανόχρου οὐρανοῦ, τὸ εὐκλεὲς τῆς ἀτμοσφαιρας, ὁ αἰθέριος ἀέρας
ποικιλοτάτων νεφῶν, αἱ θύελλαι καὶ αἱ καταιγίδες μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν, τὸ
πυλὸν αἶμα ἔαρ, ἡ ποικιλοτάτη ἀνωμαλία τοῦ οὐρανοῦ, τὰ βασίλεια τοῦ ὄργανου
καὶ ἀνοργάνου κόσμου, τὸ γαλῆιον καὶ πολυκύμαντον πέλαγος, ἐγκαταστρί-
ζονται ἐν τῇ ἀνθρωπίνῳ πνεύματι, πόσον ἀρα ὁριωτότητα δὲν ἐντάσσονται εἰς τὰς
ψυχὰς τῆς νεότητος, πόσον δὲν ἐπιτείνουσι τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι,
οἱ ἐναρκύνει τῆς μουσικῆς φθόγγου, τὸ θαυμάσιον τοῦτο τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας
εὐρύμα, καὶ τὰ ποιητικώτατα νοήματα μεγάλων ποιητῶν;

• Ἄν δὲ ἡ νεότης δὲν κατατελεγχίζεται ὑπὸ τῆς λάμψεως τοῦ ἰδεώδους τῆς μουσικῆς
καὶ τῆς ποιήσεως τῆς ἀποπνεούσης τεχνικῆς καὶ ἡθικῆς ὁριωτότητας, δὲν ἀποβαίνει
χρηστὸς πολίτης, ἀλλ' ἀδίκος ἐγωιστὴς καὶ ἀναίσθητος. Ὁ μέγας τῆς Μεγάλης Βρε-
τανίας ποιητής, ὁ Σκαπτιέρος, ἔλεγεν ὅτι οἱ ἀνθρώποι οἵτινες δὲν συγκινούνται εἰς
τοὺς τόνους τῆς μουσικῆς εἶνε προδύται, λησται καὶ κακοῦργοι, μὴ ἐμπιστευθεῖς εἰς
τούτους. Ὁμοίως δὲ ὁ Διρκάιος κύκλος, ὁ οὐρανὸς ἀνέμων Πίνδαρος ἔμνησεν τὴν δύνα-
μιν τῆς μουσικῆς τοσούτον, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Ἡ Χρυσὴ φάρμιγξ τοῦ
Πινδαροῦ ἐλελεῖσόμεν τὸν αἰχματῶν κεραιὸν δὲν ἀνέμου
πυρός, ὁ ἀέρας ἀρχὸς οἰωνῶν εὐδαι ἀμφοτέρωθεν πέ-
ρυγας χαλὰς, ὁ βία σπῆς Ἀρης καταλείπει ἐγχεῶν αἰχ-
μῶν ἀλόνων τῆς φρόνιμος, τὸ πᾶν ταρασσάτω ἀκούων βῶαν Πιερίδων.
Τοῦτ' αὐτὸ καὶ ὁ ἱστορικὸς τῆς Πελοποννήσου Πολύβιος εἶπεν ἀποβλέψας πρὸς τοὺς
ἀξέστους Ἀρκάδας, ὅτι ἡ μουσικὴ δύναται τούτους νὰ προαῖν καὶ νὰ καταστήσῃ
ἡλικίαι καὶ ἡμέρας.

Εἶνε λοιπὸν πολλῶν ἐπαίνων ἄξιος ὁ κ. Βουλγάρης, ὁ δραστηριώτατος οὗτος ἐρ-
γάτης τῆς ἡθικῆς εὐδαιμονίας τῆς νεότητος, ὁδὸς πάντοτε ἐφροντοῦν ὅπως τὴν κί-
νησιν τοῦ σχολείου ῥύθμιση ἐπὶ τὸ ἰδανικώτερον, ὁδὸς μόνον ἡ πιστὴ καλλιέργεια
τοῦ ἰδεώδους, καὶ ἡ περιφρόνησις τοῦ ὑλισμοῦ διαπλάσσει χαρκατῆρας
ἀγαθούς τῆς νεότητος, ἐν οἷς λαμβάνει ἡ μεγαλειτέρα τῆς πατρίδος ἡθικὴ δύναμις.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Κάτοικοι Ἀλγερίας. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ δύναται τις νὰ εὕρῃ παντὸς γέ-
νους καὶ πάσης φυλῆς ἀνθρώπους. Κειμένη εἰς τὰ βόρεια τῆς Ἀφρικῆς κατοικεῖ-
ται ὑπὸ 70.000 ἀνθρώπων ἀεικρομένους εἰς τρεῖς φυλὰς, εἰς Καβύλους, Μαύρους
καὶ Ἀραβούς, ἐξ ὧν οἱ μὲν πρῶτοι κατοικοῦσι τὰ ὄρη, οἱ δεῦτεροι τὰς πόλεις καὶ
οἱ τρίτοι τοὺς ἀγρούς. Ἐν τούτοις ὅμοις οἱ μακροχρόνιοι εἰνε πολυπληθέστεροι καὶ
συχνὰ ἀπαντᾷ τις ἀνὰ τὰς ὁδοὺς νεαροὶν γυναικῶν ἐνδεδυμένων κατὰ τὸν τελευταῖον
Παριστινὸν συρμὸν εἰς φάντασμα λευκῶν, ὅστις οἱ ὀφθαλμοὶ μόνον ὑπερερχό-
μενοι διανοοῦν καλὴν μακροχρόνιον προδίδοντι ὁρατικὴν μαύρην. Περιττόν νὰ εἰπωμεν, ὅτι
σύμφορον πλήρη βασιλεύει μεταξύ Χριστιανῶν καὶ Μωαμεθανῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς
θρησκευτικὰς δοξασίας. Πεντάκις δὲ τῆς ἡμέρας ὁ μοκατζί καλεῖ τοὺς πιστοὺς ἀπὸ
τῆς ἀρκας τοῦ μοναρεῖ.

Ἡ μεγαλειτέρα διακρίσις τῶν κατοίκων εἶνε ἡ θῆρα τῆς στρουθοκαμήλου, τῆς
μόνον τὸ κρέας τοῦ στήθους τρώουσι, λέγουσι, ἄξιον νὰ καθῆται τιμητικὴν θέσιν
ἐπὶ τῆς τραπέζης Βασιλέων. Τὰ περὶ αὐτῆς εἶνε ἀκριβέστατα· πολλάκις δὲ οἱ
ἐγγράμμοι ἀνταλλάσσουν ἀντὶ αὐτοῦ.

Ἡ Ἀλγερία εἶνε ἡδὴ ἀπακία Γαλλική, ἀπαλλαγείσα πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τοῦ
πλήθους τῶν πειρατῶν, οἵτινες ἐμάστιγον τὴν Μεσόγειον θάλασσαν.
Πολεμιστὴς τῆς Μαρκουέσσας. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ ἐν πλήρει πανοπλίᾳ
ἀνθρωποφάγον πολεμιστὴν τῶν Μαρκουέσσων νήτων τῶν κειμένων εἰς τὰ δυτικὰ μέρη
τοῦ Εἰρημικοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἀνέχοντες εἰς τὴν Μακρινὴν φυ-

λὴν, διακυροῦνται κοινωνικῶς εἰς τοὺς Ἀτλάντας, οἱ ὅποιοι λατρεύονται ὡς θεοὶ ἀνώτεροι
εἰς τοὺς Τανῆς, ἦτοι μάγους, εἰς Τακνῆς, ἦτοι ἱερεῖς, εἰς Οὐχους, οἵτινες ἀπο-
τελοῦσι τὴν κατωτάτην τάξιν τῶν εὐγενῶν καὶ κατόπιν ἐρχονται οἱ κοσμικοὶ Κυβερ-
νήται, οἱ πολεμικοὶ ἀρχηγοί, οἱ ὑπηρετῶν, οἱ ψαράδες, οἱ ψάλται καὶ χορευταί,
καὶ τελευταῖον ἡ τάξις τῶν ἐσχατῶν. Ἐκ τῶν περιέργων ἐθίμων τῶν ἐπικρατούντων
εἰς τὰς ἀπιστίας ταύτας νήτους εἶνε τὸ ὅτι ἡ γυνὴ ἀνακαί νὰ λαμβάνῃ ὅσους ἐκ
τῶν ἀνδρῶν τῇ ἀρέσκει! καὶ εἴτα ν' ἀποπέμψῃ αὐτοὺς τῆς οἰκίας ὁπότεν βέλῃ
καὶ ἄνευ προειδοποιήσεως περὶ τούτου. Αἱ νῆσοι αὗται εἶνε ὑποτελεῖς εἰς τοὺς Γάλ-
λους, μακαίους δὲ διὰ συχνῶν ἐπικρασιῶν προτετάθησαν ν' ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευ-
θερίαν των.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τόμυρις.—Λάμπρος Τζαβέλλας καὶ Ἰουστινιανὸς καὶ Θεοδώρα,
δράμα, Εἰς Ὑπάλληλος Κηπουρὸς, κυμαρὶς Ἀντωνίου Ι. Ἀντωνιάδου
γυμνασίου. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἀντωνιάδου, 1884. Τιμὰται ὄρχ. 4. Ἀριε-
ροῦνται τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου ἐνθουσιῶτι Μαθηταῖς τῆς Δραματικῆς
Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Συλλόγου. Τὰ νέα ταῦτα ἔργα τοῦ κ. Ἀντωνιάδου δὲν ὑστεροῦσι
κατὰ τὴν πλοκήν, ὁρᾶν καὶ λύσιν τῶν ἄλλων αὐτοῦ δραμάτων ὧν τὴν ἀπὸ σκηνῆς
διδασκαλίαν πάντοτε ἐπέστειν ἡ ἐπιτυχία καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους
τῶν θεατῶν. Ἐκ τῶν ἡδὴ ἐκδοθέντων γνωστῶν τυγχάνει διδοχθῆναι τὸ πρῶτον ὑπὸ
τῶν Μαθητῶν τῆς Δραματικῆς σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Συλλόγου κατὰ τὸν παρελθόντα
Ἰανουάριον ὁ Λάμπρος Τζαβέλλας. Τὸ ἔθνην τοῦτο ὁρᾶται ἤθελε βεβαίως ἐνθου-
σάσθαι ἐπὶ μᾶλλον τοῖς θεαταῖς, ἐὰν ἐκδοθῇ παρὰ δοκίμιον ἡθοποιῶν, οὐχ ἥττον
ὅμως καὶ ὑπὸ μαθητῶν διδοχθῆναι εὐχέστερον. Κρίνομεν ὁρᾶν νὰ συστήσωμεν εἰς
τοὺς Ἑλλήνας ἡθοποιούς τὴν διδασκαλίαν τούτων ἐθνικῶν ἔργων, ἅτινα μετὰ
τὰς ἐλλείψεις των ἀρέσκουσιν εἰς τὸν λαόν, ὅστις ἐνθουσιᾷ, συγκινεῖται καὶ ἀναμ-
μνησκεται τῶν κατορθωμάτων τῶν πατέρων του. Οὕτω τὸ θεάτρον δύναται νὰ ὀνο-
ματῇ ἐλληνικὸν καὶ ἄξιον ἐθνικῆς ὑποστηρίξεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ ἐρευνῆς περίοδος τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Τα-
βουλάρη ἤρξατο τῶν παραστάσεων τῆς διὰ δράματος τοῦ Σαρδου τῆς «Πατρίδος».

Μετὰ τοῦτο διδοχθῆναι γνωστὰ ἔργα τὰ πλεῖστα «Ὁ ἀνέμωτος 13»,
«Ἡ Δέσποινα τῆς Λυών», «Περὶπέτεια ἀπόρου νέου», «Ἰωάννα τῶν Γελῶτων καὶ
ἡ Ἰωάννα τῶν Δακρύων», «Τὰ ἀπολωλὸτα πρόβατα», «Ὁ Τραστύρος», «Ὁ Ἀυ-
φιστῶν», «Ὁ Ἀρχοντοχωριάτης», «Εἶνε τρελλή», «Οἱ Ἀδελφοὶ» καὶ «Μικρὰ
Στρογγύλη», περὶ ὧν διὰ μακρῶν κατὰ τὰς παρελθούσας περιόδους ἐγράψαμεν.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀνωτέρω ἔργων πρὸ παντὸς ἄλλου ὀφείλεται εἰς τὸν ἱκανώ-
τατον κ. Δ. Ταβουλάρη καὶ Σ. Ταβουλάρη, δύο ἀρίστους ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἡθο-
ποιῶν, ὡς καὶ εἰς τὰς κ. κ. Σοφίαν Ταβουλάρη, Γ. Νικηφόρον καὶ Α. Αἰζαρίδου.
Ἐπιτυχίας ἐπίσης διδοχθῆναι οἱ κ. κ. Γ. Νικηφόρος, Δ. Κοτοπούλης, Π. Αἰζαρίδης, Ν.
Ζάνος καὶ Σρήκας. Ὁ κ. Ταβουλάρης ἦδη προσκλήρεται εἰς τὴν διδοχὴν καὶ νέων
δραματικῶν ἔργων περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὁποίων ὁ εἰς τὸν θά καταβῇ πᾶσαν
προσπάθειαν. Αὐτοῦ καὶ ὁ κυριὸς ἐγκαλοῦται μὴ ὅν εὖνος τοῖς θεάτροις, τοῦθ' ὁ-
περ περιορίζει ἡμῶς σήμερον εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς.

Ἀλληλογραφία «Ἀττικοῦ Μουσείου».

Γ. Ζ. Φιλιππούπολι. Διὰ τοὺς νέους συνδρομητὰς τὰ φύλλα ἀπεστάλησαν ὁ Α'.
τόμος τιμὰται φρ. γ. 12. Γ. Σ. Μαρτίνου. Α. Θ. Ἐνταῖθα. Τὸ φύλλον δι' ὑμᾶς
λαμβάνει ὁ Σ. Β.—Κ. Γ. Γαλάτῃ. Τὰ ἐλλείπον Α'. τεύχος τὰς ἐπέμψαμεν ταχυδρο-
μικῶς. Γ. Ζ. Κέρκυρα. Ταχυδρομικῶς ἔχετε τὰ αἰτηθέντα Α. Α. Κων[σταντίνου]. Ἡ
συνδρομὴ ἐλήφθη, τὰ φύλλα ἐστάλησαν εἰς Ἰωάννιναν κατὰ τὴν διεύθυνσιν σας· σὰς
εὐχαριστοῦμεν Δ. Σ. Μυτιλήνη. Τὰ παρόντα τινῶν δὲν εἶνε ὁρθά. Ὁ χάρις
εἶνε πολλὴ καλλιτέρας ποιότητος τῆς τοῦ π. ἔτους· ἐν γένει δὲ ἡ ἐκδοσις τοῦ Β'.
ἔτους ἤρξατο μετὰ μεγαλειτέρας ἐπιμελείας περὶ τε τὴν ὕλην καὶ τὰς εἰκόνας· ἄλλα
πόσον δυσκολὸν εἶνε νὰ συνθῇ ἡ διεύθυνσις περιοδικῶν νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους τοὺς
συνδρομητὰς. Τὰ ἀποτελλόμενα ποσάματα κατ' ἀρχὴν δὲν δημοσιεύσαμεν. Παρὰ τοῦ
κ. Γ. Κ. ἐν Πειραιεὶ ἐλήφθησαν λ. γ. 5 1/2, ἐδόθη δὲ καὶ ἡ προτίκτουσα ἀπόδειξις.
Ν. Μ. Ἀλεξάνδρου. Αἱ παρὰγγελίαι σας πρὸς ἀλλήλην τῶν διεσθύντων ἐξετελεσθή-
σαν· τὰ φύλλα ἐστάλησαν πρὸς τὸν Φ. Σ. αὐτοῦ. Π. Μ. Βασιλῆα. Σὰς εὐχαριστοῦ-
μεν· ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν. Administrateur L. univers illustre. Paris.
Nous avons reçu votre lettre. Π. Α. Νάξου. Ἀνακίνομεν. Stuttgart. Nous
vous avons répondu. Ν. Β. Παρισίους. [Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν. Χ. Π.
Φαμαγούτσου. Σὰς εὐχαριστοῦμεν, ἐδημοσίευσεν, ἀνακίνομεν καὶ ἄλλας. Π. Φ. 40
Ἐκκλησίας. Ἡ παρὰγγελία σας ἐξετελεσθῇ ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν. Π. Π. Φα-
μαγούτσου. Ὁμοίως. Δ. Ρ. Τερζιῆ. Ὁμοίως. Θ. Δ. Σμύρνη. Σ. Ζ. Ναυπλίου.
Σὰς εὐχαριστοῦμεν· τὰ ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν. Ρ. Σ. Κων[σταντίνου].
Ὁμοίως. Ἐπὶ τῇ Βελιθεσίᾳ Ζακύνθου. Αὐτοῦ μετὰ ὅτι ἀδυνατοῦμεν νὰ σὰς πέμ-
ψωμεν τὸν Α'. τόμον, ὅτε ὀλιγίστων ἀντιτύπων ὑπερχρόνων μόνον· ταχυδρομικῶς
λαμβάνετε τὰ φύλλα τοῦ Β'. ἔτους. Α. Μ. Ὁδυσσίου. Σὰς εὐχαριστοῦμεν· τὰ φύλλα
ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν. Κ. Α. Ἡράκλειον. Μόνον πλήρη σάματα
ἔχομεν τοῦ Α'. ἔτους· θέλετε; Δ. Χ. Ζαγκζίκ. Τὰ αἰτηθέντα λαμβάνετε ταχυδρο-
μικῶς. Σ. Α. Φαλτῆ. Τὸ λάθος ἐδορθώθη. Μ. Δ. New York. Τοῦτο πᾶν εὐχα-
ριστῶς θὰ πρᾶξωμεν, ἐν καὶ ὑμεῖς μὲς συνδρομῆς εἰς τὰς πληροφόρους, πρὸ πάν-
των δὲ εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς εἰκόνης τῆς πατρίδος σας. Ι. Γ. New York. Τὰ
σάματα διὰ τοὺς νέους συνδρομητὰς ἀπεστάλησαν· σὰς εὐχαριστοῦμεν.